

særlig Efterbetaling, hvorimod man har fundet det naturligt, at de Beløb, som vedkommende ved sin Ansættelse allerede har indbetalt til Pensionering, overføres til Statskassen eller til paagældende Kasse indenfor Skolevæsenet eller Folkekirken; ved Overgang til andre Stillinger end Præste- eller Lærerstilling fradrages dette Beløb i den Efterbetaling, som vedkommende i Henhold til Forslaget skal udrede. — Som Følge heraf overføres saaledes det af Folkekirken Tjenestemænd til de kirkelige Fonds indbetalte Pensionsbidrag samt den Halvdel af det Pensionsbidrag, der udredes af Folkeskolens Tjenestemænd til Skolefonden, til Statskassen. Naar en af de sidstnævnte Tjenestemænd i Henhold til foranstaaende skal udrede Efterbetaling af Pensionsbidrag, fradrages foruden det saaledes overførte Beløb naturligvis ogsaa den til Statskassen indbetalte Halvdel af Pensionsbidragene.

Man skal yderligere med Hensyn til den foreslaaede Overførsel af Pensionsbidrag bemærke, at nærværende Forslag, for saa vidt angaar Overgang fra det kommunale Politi til Statspolitiet eller omvendt, ændrer de nu gældende Regler i Retsplejelovens § 117, Stk. 3, idet samtlige de i den paagældende Polititjenestemands Lønning indeholdte Pensionsbidrag overføres. Der vil altsaa i intet Tilfælde blive Spørgsmaal om Tilbagebetaling til den paagældende selv.

Med Hensyn til Forslaget om en Ændring af Tjenestemandslovens § 91, Stk. 7, bemærkes følgende:

Inden Tjenestemandsloven af 1931 gjaldt der en særlig Regel om Reduktion af Dyrtidstillæg til samgitte Tjenestemænd, ogsaa for saa vidt kun den ene var ansat i Statstjenesten. En tilsvarende Regel gjaldt ikke for Konjunkturtillæggets Vedkommende. Ved Loven af 1931 blev disse 2 Tillæg sammendraget til eet Tillæg, Reguleringstillægget, men Reglen om Reduktion blev i øvrigt uforandret.

Bestemmelsen er oprindelig foreslaaet af Sparekommissionen af 1921; Hensigten med den har været at reducere Tillægget i saadanne Tilfælde, hvor begge Ægtefæller oppebar Tjenestemandsløn (eller Pension) uden Hensyn til, om denne udrededes

af den ene eller den anden offentlige Kasse, og Berettigelsen af Reduktionen har man søgt i den Omstændighed, at det omhandlede Tillæg bør beregnes paa Grundlag af Løn til een Familieforsørger. Efter Ændringen i 1931 af Tillæggene har Bestemmelsen imidlertid som Følge af den foran ommeldte Sammendragning været meget vanskelig at administrere og givet Anledning til Tvivl af forskellig Art. Vanskelighederne har navnlig hidrørt fra Beregningen af Lønnen og det dermed samhørende Tillæg til den af de to Tjenestemænd, som ikke var ansat i Statstjenesten. De i Stk. 7 omhandlede Kommuner m. v. har nemlig kun delvis antaget Statens nye Regler om Reguleringstillæg, idet adskillige af dem har bibeholdt de tidligere Regler om Dyrtids- og Konjunkturtillæg, medens andre har forladt dette Grundlag og har indregnet Tillæggene helt eller delvis i den faste Løn. Hertil kommer, at saavel Stillingerne Art og Benævnelse som deres Placering i Lønningsklasse ikke er sammenfaldende med Statens. Den ved Lovbestemmelsens Anvendelse nødvendige Vurdering af, hvilket Tillæg der normalt vilde tilkomme den ikke statsansatte Ægtefælle, saafremt vedkommende var Statstjenestemand, har derfor i mange Tilfælde hvilet paa et Skøn, der har været omtvisteligt. Med den nuværende Formulering af Reglen vil man derhos ikke kunne undgaa, at der kan fremkomme Tilfælde, hvor det Reguleringstillæg, der skulde tillægges den i Staten ansatte, vilde blive større end det Reguleringstillæg, den paagældende vilde opnaa, saafremt Tillægget alene blev beregnet efter de almindelige Regler i Stk. 1—4, hvilket maa forekomme urimeligt og i Strid med Hensigten med Bestemmelsen.

Som Følge heraf har man ment det rigtigt at stille Forslag om Ændring, saaledes at Reduktionen af Reguleringstillægget sker for den i Staten ansatte Tjenestemand eller for Statspensionisten, uanset om der fra vedkommende Kommune eller Institution af Ægtefællen oppebares noget til Statens Reguleringstillæg svarende Tillæg, og saaledes at Reguleringstillægget fra Staten altid udgør Halvdelen af det ved Udregningen efter Bestemmelserne i Stk. 1—4 fremkomne Beløb.